

Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

► **B** **DIREKTIVA 94/63/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**
od 20. prosinca 1994.

o kontroli emisija hlapivih organskih spojeva (HOS-a) koje proizlaze iz skladištenja benzina i njegove distribucije od terminala do benzinskih postaja

(SL L 365, 31.12.1994., str. 24.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
► <u>M1</u>	Uredba (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. rujna 2003.	L 284	1	31.10.2003.
► <u>M2</u>	Uredba (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008.	L 311	1	21.11.2008.
► <u>M3</u>	Odluka (EU) 2018/853 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018.	L 150	155	14.6.2018.
► <u>M4</u>	Uredba (EU) 2019/1243 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019.	L 198	241	25.7.2019.

DIREKTIVA 94/63/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 20. prosinca 1994.****o kontroli emisija hlapivih organskih spojeva (HOS-a) koje proizlaze iz skladištenja benzina i njegove distribucije od terminala do benzinskih postaja***Članak 1.***Područje primjene**

Ova se Direktiva primjenjuje na postupke, uređaje, vozila i plovila koji se koriste za skladištenje, pretakanje i prijevoz benzina od jednog terminala do drugog ili od terminala do benzinske postaje.

*Članak 2.***Definicije**

Za potrebe ove Direktive:

- (a) „benzin” znači svaki naftni derivat, s aditivima ili bez njih, koji ima isparni tlak od 27,6 kilopaskala ili više, namijenjen uporabi kao gorivo za motorna vozila, osim tekućeg naftnog plina (LPG);
- (b) „pare” znači svaki plinoviti spoj koji isparava iz benzina;
- (c) „uređaj za skladištenje” znači svaki nepokretni spremnik na terminalu koji se koristi za skladištenje benzina;
- (d) „terminal” znači svaki objekt koji se koristi za skladištenje i pretakanje benzina u vozila cisterne, željezničke vagone-cisterne ili plovila, uključujući sve uređaje za skladištenje na lokaciji objekta;
- (e) „pokretni spremnik” znači svaki spremnik koji se prevozi cestom, željeznicom ili plovnim putovima, a koristi se za prijenos benzina od jednog terminala do drugog ili od terminala do benzinske postaje;
- (f) „benzinska postaja” znači svaki objekt u kojem se benzin distribuira iz nepokretnih spremnika za skladištenje u spremnike za gorivo motornih vozila;
- (g) „postojeći” uređaji za skladištenje benzina, uređaji za punjenje, benzinske postaje i pokretni spremnici znači takve uređaje, benzinske postaje i pokretne spremnike koji su bili u funkciji prije datuma iz članka 10. ili za koje je, kada to zahtijeva nacionalno zakonodavstvo, izdana pojedinačna građevinska ili uporabna dozvola prije datuma iz članka 10.;

▼B

- (h) „novi”, u vezi s uređajima za skladištenje benzina, uređajima za punjenje, benzinskim postajama i pokretnim spremnicima, znači takve uređaje, benzinske postaje i pokretne spremnike koji nisu obuhvaćeni točkom (g);
- (i) „protok” znači najveću godišnju količinu benzina pretočenog iz uređaja za skladištenje na terminalu ili iz benzinske postaje u pokretne spremnike tijekom tri prethodne godine;
- (j) „uređaj za rekuperiranje para” znači uređaj za rekuperiranje benzina iz para, uključujući svaki sustav za prikupljanje i pohranu na terminalu;
- (k) „plovilo” znači plovilo na unutarnjim plovnim putovima kako je definirano u poglavlju 1. Direktive Vijeća 82/714/EEZ od 4. listopada 1982. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva za plovila na unutarnjim plovnim putovima ⁽¹⁾;
- (l) „ciljna referentna vrijednost” znači smjernicu za sveobuhvatnu procjenu prikladnosti tehničkih mjera u priložima i ne predstavlja graničnu vrijednost prema kojoj se mjeri rad pojedinih uređaja, terminala i benzinskih postaja;
- (m) „prijelazno skladištenje para” znači prijelazno skladištenje para u spremniku s fiksnim krovom na terminalu do kasnijeg prijevoza na drugi terminal i njihove rekuperacije. Prebacivanje para iz jednog uređaja za skladištenje u drugi na istom terminalu ne predstavlja prijelazno skladištenje para u smislu ove Direktive;
- (n) „uređaj za punjenje” znači svaki objekt na terminalu na kojem se benzin može puniti u pokretne spremnike. Uređaji za punjenje vozila cisterni opremljeni su jednim ili s više „utovarnih mostova”;
- (o) „utovarni most” znači svaku konstrukciju na terminalu gdje se benzin može pretakati istodobno samo u jedno vozilo cisternu.

*Članak 3.***Uređaji za skladištenje na terminalima**

1. Uređaji za skladištenje na terminalima projektiraju se i njima se rukuje u skladu s tehničkim odredbama Priloga I.

Cilj je tih odredaba smanjenje ukupnog godišnjeg gubitka benzina koji proizlazi iz punjenja i skladištenja u svakom uređaju za skladištenje na terminalima ispod ciljne referentne vrijednosti od 0,01 % m/m (masa/masa) protoka.

Države članice mogu zadržati ili zahtijevati strože mjere na cijelom svojem državnom području ili u geografskim područjima za koja je ustanovljeno da su takve mjere potrebne za zaštitu ljudskog zdravlja ili okoliša zbog posebnih uvjeta.

⁽¹⁾ SL L 301, 28.10.1982., str. 1.

▼B

Države članice mogu usvojiti tehničke mjere za smanjenje gubitaka benzina različite od onih navedenih u Prilogu I. ako se pokaže da su te alternativne mjere barem jednako djelotvorne.

Države članice obavješćuju ostale države članice i Komisiju o svim postojećim mjerama ili svim posebnim mjerama iz ovog stavka koje namjeravaju poduzeti te o razlozima za njihovo poduzimanje.

2. Odredbe stavka 1. primjenjuju se:

- (a) od datuma iz članka 10. na nove uređaje;
- (b) nakon isteka tri godine od datuma iz članka 10. na postojeće uređaje ako protok na terminalu prelazi 50 000 tona godišnje;
- (c) nakon isteka šest godina od datuma iz članka 10. na postojeće uređaje ako protok na terminalu prelazi 25 000 tona godišnje;
- (d) nakon isteka devet godina od datuma iz članka 10. na sve ostale postojeće uređaje za skladištenje na terminalima.

Članak 4.

Punjenje i pražnjenje pokretnih spremnika na terminalima

1. Oprema za punjenje i pražnjenje projektira se i njome se rukuje u skladu s tehničkim odredbama Priloga II.

Cilj je tih odredaba smanjenje ukupnog godišnjeg gubitka benzina koji proizlazi iz punjenja i pražnjenja pokretnih spremnika na terminalima ispod ciljne referentne vrijednosti od 0,005 % m/m (masa/masa) protoka.

Države članice mogu zadržati ili zahtijevati strože mjere na cijelom svojem državnom području ili u geografskim područjima za koja je ustanovljeno da su takve mjere potrebne za zaštitu ljudskog zdravlja ili okoliša zbog posebnih uvjeta.

Države članice mogu usvojiti tehničke mjere za smanjenje gubitaka benzina različite od onih navedenih u Prilogu II. ako se pokaže da su te alternativne mjere barem jednako djelotvorne.

Države članice obavješćuju ostale države članice i Komisiju o svim postojećim mjerama ili svim posebnim mjerama iz ovog stavka koje namjeravaju poduzeti te o razlozima za njihovo poduzimanje. Komisija provjerava usklađenost tih mjera s odredbama Ugovora i ovog stavka.

▼ M4

Svi terminali s postrojenjima za punjenje autocisterni moraju biti opremljeni s najmanje jednim pokretnim postoljem koje mora zadovoljavati specifikacije za opremu za donje punjenje utvrđene Prilogom IV. Komisija te specifikacije pregledava u jednakim vremenskim razmacima te je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 7.a, kojima se izmjenjuje Prilog IV. s obzirom na rezultate tog preispitivanja.

▼ B

2. Odredbe stavka 1. primjenjuju se:

- (a) od datuma iz članka 10. na nove terminale za punjenje vozila cisterni, željezničkih vagona-cisterni i/ili plovila;
- (b) nakon isteka tri godine od datuma iz članka 10. na postojeće terminale za punjenje vozila cisterni, željezničkih vagona-cisterni i/ili plovila ako protok prelazi 150 000 tona godišnje;
- (c) nakon isteka šest godina od datuma iz članka 10. na postojeće terminale za punjenje vozila cisterni i željezničkih vagona-cisterni ako protok prelazi 25 000 tona godišnje;
- (d) nakon isteka devet godina od datuma iz članka 10. na sve ostale postojeće uređaje za punjenje na terminalima za punjenje vozila cisterni i željezničkih vagona-cisterni.

3. Nakon isteka devet godina od datuma iz članka 10. zahtjevi za opremu za donje punjenje navedeni u Prilogu IV. primjenjuju se na sve utovarne mostove za punjenje vozila cisterni na svim terminalima, osim onih izuzetih prema odredbama stavka 4.

4. Odstupajući od navedenog, stavci 1. i 3. ne primjenjuje se na:

- (a) postojeće terminale s protokom manjim od 10 000 tona godišnje; i
- (b) nove terminale s protokom manjim od 5 000 tona godišnje, smještene na malim udaljenim otocima.

▼ M3

Države članice obavješćuju Komisiju o terminalima na koje se odnosi takvo odstupanje.

▼ B

5. Kraljevina Španjolska može odobriti jednogodišnje odstupanje od roka navedenog u stavku 2. točki (b).

*Članak 5.***Pokretni spremnici**

1. Pokretni spremnici projektiraju se i njima se rukuje u skladu sa sljedećim zahtjevima:

▼B

- (a) pokretni spremnici projektiraju se i njima se rukuje tako da se pare zadrže u spremniku nakon istovara benzina;
- (b) pokretni spremnici koji benzinom opskrbljuju benzinske postaje i terminale projektiraju se i njima se rukuje tako da prihvate i zadrže povratne pare iz uređaja za skladištenje na benzinskim postajama ili terminalima. Za željezničke vagone-cisterne to se zahtijeva samo ako benzinom opskrbljuju benzinske postaje ili terminale na kojima se obavlja prijelazno skladištenje para;
- (c) pare navedene u točkama (a) i (b) zadržavaju se u pokretnom spremniku dok se ne izvrši ponovno punjenje na terminalu, izuzev para ispuštenih kroz sigurnosni ventil.

Ako se nakon istovara benzina pokretni spremnik koristi za druge proizvode osim benzina te u mjeri u kojoj nije moguća rekuperacija ili prijelazno skladištenje para, ventilacija se može dopustiti na geografskom području gdje emisije ne bi trebale u znatnijoj mjeri utjecati na okoliš ili zdravlje;

- (d) nadležna tijela država članica moraju osigurati da se vozila cisterne redovito ispituju u pogledu nepropusnosti pare te da se periodično provjerava ispravno funkcioniranje vakuumsko-tlačnih odušnih ventila na svim pokretnim spremnicima.

2. Odredbe stavka 1. primjenjuju se:

- (a) od datuma iz članka 10. na nova vozila cisterne, željezničke vagone-cisterne i plovila;
- (b) nakon isteka tri godine od datuma iz članka 10. na postojeća vozila cisterne i plovila ako se pune na terminalu na koji se primjenjuje zahtjev iz članka 4. stavka 1.;
- (c) na postojeća vozila cisterne ako su naknadno prilagođeni za donje punjenje u skladu sa specifikacijama utvrđenima u Prilogu IV.

3. Odstupajući od navedenog, odredbe stavka 1. točaka (a), (b) i (c) ne primjenjuju se na gubitak para koji je posljedica mjerenja pomoću uranjajućih mjernih šipki, i to na:

- (a) postojeće pokretne spremnike; i
- (b) nove pokretne spremnike koji počinju s radom u roku od četiri godine od datuma iz članka 10.

Članak 6.

Punjenje uređaja za skladištenje na benzinskim postajama

- 1. Oprema za punjenje i skladištenje projektira se i njome se rukuje u skladu s tehničkim odredbama Priloga III.

▼B

Cilj je tih odredaba smanjenje ukupnog godišnjeg gubitka benzina koji proizlazi iz punjenja uređaja za skladištenje na benzinskim postajama ispod ciljne referentne vrijednosti od 0,01 % m/m (masa/masa) protoka.

Države članice mogu zadržati ili zahtijevati strože mjere na cijelom svojem državnom području ili u geografskim područjima za koja je ustanovljeno da su takve mjere potrebne za zaštitu ljudskog zdravlja ili okoliša zbog posebnih uvjeta.

Države članice mogu usvojiti tehničke mjere za smanjenje gubitaka benzina različite od onih navedenih u Prilogu III. ako se pokaže da su te alternativne mjere barem jednako djelotvorne.

Države članice obavješćuju ostale države članice i Komisiju o svim postojećim mjerama ili svim posebnim mjerama iz ovog stavka koje namjeravaju poduzeti te o razlozima za njihovo poduzimanje.

2. Odredbe stavka 1. primjenjuju se:

(a) od datuma iz članka 10. na nove benzinske postaje;

(b) nakon isteka tri godine od datuma iz članka 10.:

— na postojeće benzinske postaje s protokom većim od 1 000 m³ godišnje,

— na postojeće benzinske postaje, bez obzira na njihov protok, koje se nalaze unutar stalnih stambenih ili radnih područja;

(c) nakon isteka šest godina od datuma iz članka 10. na postojeće benzinske postaje s protokom većim od 500 m³ godišnje;

(d) nakon isteka devet godina od datuma iz članka 10. na sve ostale postojeće benzinske postaje.

3. Odstupajući od navedenog, stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na benzinske postaje s protokom manjim od 100 m³ godišnje.

4. Za benzinske postaje s godišnjim protokom manjim od 500 m³ države članice mogu odobriti odstupanje od zahtjeva iz stavka 1. ako se benzinska postaja nalazi na geografskom području ili na lokaciji gdje emisije para ne bi trebale u znatnijoj mjeri utjecati na okoliš ili zdravlje.

▼M3

Države članice dostavljaju Komisiji detaljne podatke o područjima na kojima namjeravaju odobriti takvo odstupanje te nakon toga o svim promjenama na tim područjima.

▼B

5. Kraljevina Nizozemska može odobriti odstupanje od vremenskog rasporeda iz stavka 2., podložno sljedećim uvjetima:

▼B

- mjere koje se zahtijevaju u skladu s ovim člankom provode se kao dio šireg postojećeg nacionalnog programa za benzinske postaje koji istodobno rješava različite probleme u vezi s okolišem kao što su onečišćenje vode, zraka i tla te onečišćenje otpadom i čija je provedba precizno isplanirana,
- vremenski se raspored smije izmijeniti za najviše dvije godine, pri čemu svi programi moraju biti dovršeni u roku navedenom u stavku 2. točki (d),
- Komisiji se priopćuje odluka o odstupanju od rasporeda iz stavka 2., kao i svi podaci o opsegu i roku odstupanja.

6. Kraljevina Španjolska i Portugalska Republika mogu odobriti jednogodišnje odstupanje od roka navedenog u stavku 2. točki (b).

▼M4*Članak 7.***Prilagodbe tehničkom napretku**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 7.a kojima se izmjenjuju prilozi radi njihove prilagodbe tehničkom napretku, osim graničnih vrijednosti utvrđenih točkom 2. Priloga II.

*Članak 7.a***Izvršavanje delegiranja ovlasti**

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. stavka 1. i članka 7. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 26. srpnja 2019. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 4. stavka 1. i članka 7. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽¹⁾.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

▼M4

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 1. i članka 7. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

▼M3*Članak 9.***Praćenje i izvješćivanje**

Komisija je pozvana da uz svoja izvješća, ako je to primjereno, podnese prijedloge izmjene ove Direktive, uključujući osobito proširenje područja njezine primjene kako bi se obuhvatili sustavi za kontrolu i rekuperiranje para za uređaje za punjenje i brodove.

▼B*Članak 10.***Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 31. prosinca 1995. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kad države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

*Članak 11.***Završna odredba**

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

*PRILOG I.***ZAHTJEVI ZA UREĐAJE ZA SKLADIŠTENJE NA TERMINALIMA**

1. Vanjski zid i krov spremnika koji se nalaze iznad zemlje moraju biti obojeni bojom koja reflektira 70 % ukupnog toplinskog zračenja ili više. Te se radnje mogu planirati tako da se provode u okviru uobičajenih ciklusa održavanja spremnika u razdoblju od tri godine. Države članice mogu odobriti odstupanje od ove odredbe kada to zahtijeva zaštita područja s posebnim krajolikom koja su kao takva odredila nacionalna tijela.

Ova se odredba ne primjenjuje na spremnike priključene na uređaj za rekuperiranje para koji ispunjava zahtjeve iz Priloga II. točke 2.

2. Spremnici s vanjskim plivajućim pokrovom moraju biti opremljeni primarnom brtvom koja zatvara prstenasti prostor između zida spremnika i vanjskog ruba plivajućeg pokrova te sekundarnom brtvom postavljenom iznad primarne brtve. Brtve moraju biti projektirane tako da ukupno zadrže 95 % ili više para u odnosu na usporedivi spremnik s fiksnim krovom koji nije opremljen uređajima za kontrolu zadržavanja para (to jest spremnik s fiksnim krovom koji ima samo vakuumsko-tlačni odušni ventil).
3. Svi novi uređaji za skladištenje na terminalima gdje se rekuperiranje para zahtijeva na temelju članka 4. Direktive (vidjeti Prilog II.) moraju biti:
 - (a) spremnici s fiksnim krovom priključeni na uređaj za rekuperiranje para koji ispunjava zahtjeve iz Priloga II.; ili
 - (b) projektirani tako da imaju vanjski ili unutarnji plivajući pokrov, opremljen primarnim i sekundarnim brtvama, kako bi ispunjavali zahtjeve za rad navedene u točki 2.
4. Postojeći spremnici s fiksnim krovom moraju:
 - (a) biti priključeni na uređaj za rekuperiranje para koji ispunjava zahtjeve iz Priloga II.; ili
 - (b) imati unutarnji plivajući pokrov s primarnom brtvom koja bi trebala biti projektirana tako da ukupno zadrži 90 % para ili više u odnosu na usporedivi spremnik s fiksnim krovom koji nije opremljen uređajima za kontrolu zadržavanja para.
5. Zahtjevi za uređaje za kontrolu zadržavanja para navedeni u točkama 3. i 4. ne primjenjuju se na spremnike s fiksnim krovom na terminalima gdje je prijelazno skladištenje para dopušteno na temelju Priloga II. točke 1.

PRILOG II.

**ZAHTJEVI ZA UREĐAJE ZA PUNJENJE I PRAŽNENJE NA
TERMINALIMA**

1. Pare koje se oslobađaju tijekom punjenja pokretnog spremnika moraju se vratiti kroz nepropusni priključni cjevovod do uređaja za rekuperiranje para u svrhu regeneriranja na terminalu.

Ova se odredba ne primjenjuje na cisterne s gornjim punjenjem sve dok je takvo punjenje dopušteno.

Na terminalima gdje se obavlja punjenje plovila benzinom uređaj za rekuperiranje para može se zamijeniti uređajem za spaljivanje para ako je rekuperiranje para opasno ili tehnički neizvedivo zbog volumena povratnih para. Zahtjevi u pogledu emisija u zrak iz uređaja za rekuperiranje para primjenjuju se i na uređaj za spaljivanje para.

Na terminalima s protokom manjim od 25 000 tona godišnje izravno rekuperiranje para na terminalu može se zamijeniti prijelaznim skladištenjem para.

2. Prosječna koncentracija para u ispustu iz uređaja za rekuperiranje para – ispravljena zbog razrjeđivanja tijekom obrade – ne smije biti veća od 35 g po normalnom kubičnom metru (Nm^3) po satu.

Za uređaje za rekuperiranje para instalirane prije 1. siječnja 1993. Ujedinjena Kraljevina može odobriti odstupanje od granične vrijednosti od 35 g/ Nm^3 po satu, navedene u ovom Prilogu, podložno sljedećim uvjetima:

- uređaj se pridržava granične vrijednosti od 50 g/ Nm^3 po satu, izmjerenu sukladno specifikacijama iz ovog Priloga,
- odstupanje istječe najkasnije devet godina od datuma iz članka 10. Direktive,
- Komisiju se obavješćuje o pojedinim uređajima na koje se primjenjuje ovo odstupanje, uključujući podatke o njihovom protoku benzina i emisijama para iz uređaja.

Nadležna tijela država članica moraju osigurati utvrđivanje metoda mjerenja i analize te njihove učestalosti.

Mjerenja se moraju provoditi tijekom jednog punog radnog dana (najmanje sedam sati) normalnog protoka.

Mjerenja se mogu obavljati kontinuirano ili s prekidima. Ako se obavljaju s prekidima, moraju se obaviti najmanje četiri mjerenja po satu.

Ukupna pogreška u mjerenju uzrokovana korištenom opremom, plinom za kalibriranje i samim postupkom ne smije biti veća od 10 % izmjerene vrijednosti.

Korištena oprema mora biti u stanju izmjeriti koncentracije barem do donje granice od 3 g/ Nm^3 .

Pouzdanost mora biti najmanje 95 % mjerene vrijednosti.

▼B

3. Nadležna tijela država članica moraju osigurati redovitu provjeru nepropusnosti priključnih cjevovoda i opreme na cjevovodima.
4. Nadležna tijela država članica moraju osigurati da se u slučaju propuštanja pare punjenje na utovarnom mostu prekine. Oprema za takav prekid punjenja mora biti instalirana na utovarnom mostu.
5. Kada je dopušteno gornje punjenje pokretnih spremnika, otvor utovarne ruke mora biti pri dnu pokretnog spremnika kako ne bi došlo do prskanja prilikom punjenja.

*PRILOG III.***ZAHTJEVI ZA UREĐAJE ZA PUNJENJE I SKLADIŠTENJE NA
BENZINSKIM POSTAJAMA I TERMINALIMA NA KOJIMA SE
OBAVLJA PRIJELAZNO SKLADIŠTENJE PARA**

Pare koje se oslobađaju prilikom pretakanja benzina u uređaje za skladištenje na benzinskim postajama i u spremnike s fiksnim krovom koji se koriste za prijelazno skladištenje para moraju se vratiti kroz nepropusni priključni cjevovod u pokretni spremnik iz kojeg se toči benzin. Punjenje se ne smije obavljati ako ti uređaji nisu u funkciji i ako ne rade ispravno.

PRILOG IV.

SPECIFIKACIJE ZA DONJE PUNJENJE, PRIKUPLJANJE PARA I ZAŠTITU EUROPSKIH VOZILA CISTERNI OD PREPUNJENJA

1. **Priključci**

- 1.1. Priključak za tekućine na utovarnoj ruci mora biti ženskog tipa i mora odgovarati 4-colnom (101,6 mm) API muškom adapteru koji se nalazi na vozilu, kako je definirano u:

— API Recommended Practice 1004

Seventh Edition, November 1988

Bottom loading and vapour recovery for MC-306 tank motor vehicles (Section 2.1.1.1 – Type of adapter used for bottom loading).

- 1.2. Priključak za prikupljanje para na cijevi za prikupljanje para na utovarnom mostu mora biti ženskog tipa s izdankom i utorom i mora odgovarati 4-colnom (101,6 mm) muškom adapteru s izdankom i utorom koji se nalazi na vozilu, kako je definirano u:

— Seventh Edition, November 1988

API Recommended Practice 1004

Bottom loading and vapour recovery for MC-306 tank motor vehicles (Section 4.1.1.2 – Vapour-recovery adapter).

2. **Uvjeti za punjenje**

- 2.1. Normalna brzina punjenja tekućine mora iznositi 2 300 litara u minuti (najviše 2 500 litara u minuti) po utovarnoj ruci.
- 2.2. Kada terminal radi punim kapacitetom, njegov sustav za prikupljanje para na utovarnom mostu, uključujući uređaj za rekuperiranje pare, smije proizvoditi maksimalni protutlak od 55 milibara na adapteru za prikupljanje para na strani vozila.
- 2.3. Sva vozila homologirana za donje punjenje moraju na sebi imati identifikacijsku pločicu na kojoj je naveden najveći dopušteni broj utovarnih ruku koje mogu raditi istodobno, a da je pritom sigurno da se pare neće ispustiti kroz ventile P i V u odjeljcima, uz maksimalni povratni tlak postrojenja od 55 milibara kako je navedeno u podtočki 2.2.

3. **Povezivanje uzemljenja vozila i sustava za otkrivanje prepunjenja.**

Utovarni most mora biti opremljen kontrolnom jedinicom za otkrivanje prepunjenja koja, kada je priključena na vozilo, daje pouzdan signal kojim se dopušta punjenje, pod uvjetom da nijedan od senzora prepunjenja u odjeljcima ne otkrije visoku razinu.

- 3.1. Vozilo mora biti povezano s kontrolnom jedinicom na utovarnom mostu putem 10-polnog standardnog industrijskog električnog priključka. Muški priključak mora biti montiran na vozilo, a ženski priključak mora biti pričvršćen za kabel povezan s kontrolnom jedinicom postavljenom na utovarnom mostu.
- 3.2. Detektori visoke razine na vozilu moraju biti dvožilni termistorski senzori, dvožilni optički senzori, peterožilni optički senzori ili kompatibilni ekvivalent, pod uvjetom da je sustav pouzdan. (Napomena: termistori moraju imati negativan temperaturni koeficijent.)

▼B

- 3.3. Kontrolna jedinica na utovarnom mostu mora odgovarati i dvožilnim i peterožilnim sustavima na vozilima.
- 3.4. Vozilo mora biti povezano s utovarnim mostom zajedničkom povratnom žicom senzora prepunjenja, koja mora biti priključena na deseti pol muškog priključka preko podvozja vozila. Deseti pol ženskog priključka mora biti priključen na kućište kontrolne jedinice, koja mora biti priključena na uzemljenje utovarnog mosta.
- 3.5. Sva vozila ovlaštena za donje punjenje moraju na sebi imati identifikacijsku pločicu (vidjeti 2.3.) na kojoj je naveden tip instaliranih senzora za otkrivanje prepunjenja (tj. dvožilni ili peterožilni).

4. Mjesto priključivanja

- 4.1. Projektiranje uređaja za punjenje tekućina i uređaja za prikupljanje para na utovarnom mostu mora se temeljiti na sljedećim općim odredbama za priključivanje vozila.
 - 4.1.1. Visina središnje crte adaptera za tekućinu mora biti: najviše 1,4 metra (neutovareno); najmanje 0,5 metra (utovareno) s tim da je poželjna visina između 0,7 i 1,0 metara.
 - 4.1.2. Vodoravni razmak između adaptera ne smije biti manji od 0,25 metara (poželjni minimalni razmak je 0,3 metra).
 - 4.1.3. Svi adapteri za tekućinu moraju biti smješteni unutar omeđenog područja čija duljina ne smije biti veća od 2,5 metara.
 - 4.1.4. Adapter za prikupljanje pare trebao bi biti postavljen po mogućnosti s desne strane adaptera za tekućinu, na visini koja ne prelazi 1,5 metara (neutovareno) i nije manja od 0,5 metara (utovareno).
- 4.2. Priključak uzemljenja i sustava za otkrivanje prepunjenja mora biti postavljen s desne strane adaptera za tekućinu i prikupljanje pare, na visini koja ne prelazi 1,5 metara (neutovareno) i nije manja od 0,5 metara (utovareno).
- 4.3. Gore navedeni priključci moraju biti postavljeni isključivo s jedne strane vozila.

5. Sigurnosni međuspojevi

- 5.1. *Uzemljenje i sustav za otkrivanje prepunjenja*
 Ne smije se dopustiti punjenje ako kombinirana kontrolna jedinica za uzemljenje i sustav za otkrivanje prepunjenja ne da signal da je dopušteno punjenje.
 U slučaju prepunjenja ili gubitka uzemljenja vozila kontrolna jedinica na utovarnom mostu mora zatvoriti kontrolni ventil za punjenje na utovarnom mostu.
- 5.2. *Otkrivanje prikupljanja para*
 Ne smije se dopustiti punjenje ako crijevo za prikupljanje para nije spojeno s vozilom i ako nije osigurano slobodno protjecanje istisnutih para od vozila prema sustavu za rekuperiranje pare u uređaju.